

Any de la fe

3

Crec en Jesucrist, Únic Fill seu i Senyor nostre.

- 27. La Bona Notícia: Jesucrist.**
- 28. Li posaràs el nom de Jesús.**
- 29. Jesús, el “Crist”, l’Ungit de Déu.**
- 30. Jesús, el Fill Unigènit de Déu.**
- 31. Jesús és “el Senyor”.**

Himne al nom de Jesús.

Un cant de Pau VI al Crist.

La Bona Notícia: Jesucrist

- És l'anunci de Jesucrist, «el Fill del Déu viu» (Mt 16,16), mort i ressuscitat. En temps del rei Herodes l'emperador Cèsar August, Déu va complir les promeses fetes a Abraham i a la seva descendència enviant «el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, perquè rescatés els qui vivíem sota la Llei i rebéssim la condició de fills» (Ga 4,4-5). Ha fet molt més del que podíem esperar: ha enviat el seu Fill.
- Per què Déu no va impedir el pecat del primer home? Sant Lleó el Gran respon: «La **gràcia inefable del Crist ens ha donat béns millors que els que l'enveja del diable ens havia pres**». I sant Tomàs d'Aquino: «Res no s'oposa al fet que la naturalesa humana hagi estat destinada a un fi més alt després del pecat. Déu permet els mals per treure'n un bé més gran. Per això diu sant Pau: "On abundà el pecat sobreabundà la gràcia". I ho cantem a l'"Exsultet", la nit de Pasqua: «Oh culpa sortosa, que ens ha merescut un Redemptor tan gran!».
- Des del començament **els primers deixebles van tenir l'ardent desig d'anunciar Jesucrist**, a fi de conduir tothom a la fe en ell. També avui, de l'amorós coneixement de Crist, en neix el desig d'evangelitzar i catequitzar, és a dir, revelar en la seva persona tot el disegni de Déu i posar la humanitat en comunió amb ell.
- Les narracions sobre la vida, la mort i la resurrecció de Jesús són **la notícia més bonica del món**; testimonien que Jesús de Natzaret, l'hebreu nascut a Betlem, és el "Fill encarnat del Déu vivent" (Mt 16, 16); que va ser enviat pel Pare perquè "tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat" (1Tim 2,4). Això vol dir "evangeli", Bona Nova.

La fe és per a ser viscuda.

Ens cal ser molt agraïts envers aquell que no solament ho ha donat tot, sinó que s'ha donat ell mateix per la nostra salvació. Aquesta és la fe cristiana, aquesta és la vida cristiana... una Persona: Jesucrist. A qui caldrà sempre mirar? *(Veure anècdota: Mirant només a ell)*

Un cant:

No fixeu els ulls en ningú més que en ell...

Li posaràs el nom de Jesús

- El nom donat per l'Àngel en el moment de l'Anunciació, nom de «**Jesús**» **significa «Déu salva»**. Expressa la seva identitat i la seva missió, «perquè ell salvarà dels pecats el seu poble» (Mt 1,21). Pere afirma que «sota el cel Déu no ha donat als homes cap altre Nom que pugui salvar-nos» (Ac 4,12).
- **El nom de Jesús és al cor de la pregària cristiana.** A Orient i a Occident. En la vida i en la mort. Totes les oracions litúrgiques s'acaben amb la fórmula «per nostre Senyor Jesucrist». L'Avemaria acaba amb aquest nom: «i beneït és el fruit del vostre sant ventre, Jesús». Molts cristians moren, com santa Joana d'Arc, amb el nom de «Jesús» als llavis.
- Els esperits malignes temen aquest nom i en aquest nom els deixebles de Jesús fan miracles, perquè **tot el que demanen al Pare en nom de Jesús el Pare els ho concedeix.**
  - Nosaltres creiem i professem que
Jesús de Natzaret,
nascut jueu d'una filla d'Israel,
a Betlem, en temps del rei Herodes el Gran
i de l'emperador Cèsar August,
fuster d'ofici,
mort crucificat a Jerusalem,
sota el procurador Ponç Pilat,
durant el regnat de l'emperador Tiberi,
és el Fill etern de Déu fet home.

La fe és per a ser viscuda

Jesús és el primer nom que han après molts nens.
És el nom que hauríem de tenir sempre a flor de llavis i al cor.
És el nom sobre tot altre nom.
És el nom amb què Maria cridava el seu fill.
És el nom més bonic de recordar.

Un cant

Un dels himnes antics més profund i bonic és el **Jesu, dulcis memòria.**

Jesús, el “Crist”, el Messies, l’Ungit de Déu

- «Crist» en grec, «Messies» en hebreu, significa «ungit». Jesús és el Crist perquè és consagrat per Déu, ungit per l’Esperit Sant per a la missió redemptora. És el Messies esperat per Israel, enviat al món pel Pare.
- Calia que el Messies fos ungit per l’Esperit del Senyor alhora com a rei, com a sacerdot i també com a profeta. Jesús va acomplir l’esperança messiànica d’Israel en la seva triple funció de sacerdot, profeta i rei.
- L’àngel va anunciar als pastors el naixement de Jesús com el del Messies promès a Israel, concebut com a «sant» en les entranyes virginals de Maria. Josep va ser cridat per Déu a «prendre Maria per muller» encinta d’aquell qui «havia estat engendrat en ella per obra de l’Esperit Sant», per tal que Jesús, «l’anomenat el Crist», nasqués de l’esposa de Josep dins la descendència messiànica de David.
- Molts jueus, i fins alguns pagans que participaven de la seva esperança, van reconèixer en Jesús els trets fonamentals del «fill de David» messiànic promès per Déu a Israel. **Jesús va acceptar el títol de Messies, al qual tenia dret, però no sense reserves**, ja que, per a una part dels seus contemporanis, aquest títol era entès segons una concepció massa humana, essencialment política. Per això, en acollir la confessió de fe de Pere, que el reconeixia com el Messies, anuncia la passió propera del Fill de l’home, revelant així el contingut autèntic de la seva reialesa messiànica, unida a la missió redemptora com a Servidor sofrent: La creu és el tron del Messies. Així ho proclama Pere després de la resurrecció: «Que sàpiga de cert tota la casa d’Israel que Déu l’ha constituït Senyor i Crist, aquest Jesús que vosaltres vau crucificar».

La fe és per a ser viscuda

Cadascú de nosaltres, des del baptisme, som ungits com Jesús, consagrats com ell i enviats a la mateixa missió.

Jesús, el Fill Unigènit de Déu

- Ho és en sentit únic i perfecte. Ell mateix es presenta com el Fill que «coneix el Pare» i així afirma la seva relació única i eterna amb Déu el seu Pare. Ell és «el Fill Unigènit» de Déu, la segona Persona de la Trinitat. És el centre de la predicació apostòlica: els Apòstols van veure «la seva gloria, com a Fill únic del Pare» (Jn 1,14).
- Aquest és **el seu títol suprem**. La identitat misteriosa de Jesús. En el moment del Baptisme i de la Transfiguració, la veu del Pare designa Jesús com **el seu “Fill estimat”**. Aquesta és la confessió de Pere: Tu ets el Crist, el **Fill del Déu viu**.
- Aquesta és la realitat que el mateix ni vol ni pot amagar davant la pregunta comprometedora de Caifàs: “Digue’ns, ets tu el fill de Déu?” Jesús respon: “**Tu ho dius: ho sóc**”. És la realitat de la que constantment parla als seus amics: “El meu Pare... el meu Pare...” “Jo i el Pare som u”.
- A la mort de Jesús ho proclamarà el propi **centurió** romà: “Veritablement aquest home era Fill de Déu”. Amb la **resurrecció** ha quedat ben clar que Jesucrist és veritablement el Fill de Déu.
- I tota la predicació apostòlica tindrà aquest centre. El mateix **Pau, un cop convertit**, es posa a ensenyar a les sinagogues que “Jesús és el Fill de Déu”.
- Ja en l’anunciació, l’àngel dirà a Maria que “l’Esperit Sant la cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que de tu naixerà, serà anomenat Fill de Déu”.

La fe és per a ser viscuda

Tot el que **Jesús és per naturalesa, nosaltres** des del baptisme ho som **per la Gràcia**: Fills de Déu. Dirà sant Joan: “Mireu quina prova d’amor ens ha donat el Pare: Ens anomenem fills de Déu, i **ho som!** I si som fills, som hereus, cohereus amb Crist”.

Per tant, Jesús és el primogènit entre molts germans, el germà gran.

Una pregària i un cant:

Pare nostre...

Jesús és “el Senyor”

- En la Bíblia, aquest títol designa habitualment **Déu Sobirà**. Jesús l’atribueix a ell mateix i revela la seva sobirania divina mitjançant el seu poder sobre la natura, sobre els dimonis, sobre el pecat i sobre la mort, especialment amb la seva Resurrecció.
- El Nou Testament dóna aquest nom al Pare i també –heus aquí la novetat– a Jesús, reconeixent-lo com a Déu. Jesús mateix es presenta així als seus amics: “Em dieu Mestre i Senyor, i us expresseu bé, perquè ho sóc”.
- També a l’evangeli la gent l’anomena “Senyor”, confiant en la seva bondat i el seu poder. Els deixebles el senyalen, amb amor i afecte: “És el Senyor”.
- Les primeres confessions cristianes proclamen que **el poder, l’honor i la glòria deguts a Déu Pare són propis també de Jesús**: Déu “li ha concedit aquell Nom que esta per damunt de tot altre nom». Ell és **el Senyor del món i de la història**, l’únic al qual l’home ha de sotmetre enterament la seva llibertat personal.
- “L’Església creu... que **la clau, el centre i la fi** de tota la història humana es troba en el seu Senyor i Mestre”.
- Per això, en la pregària cristiana ressonarà contínuament aquest nom: “El **Senyor** sigui amb vosaltres”, “Per Jesucrist, **Senyor** nostre”, “Veniu, **Senyor** Jesús”.

La fe és per a ser viscuda

Ens hi pot ajudar aquesta pregària.

Tomad, Señor y recibid toda mi libertad;
 mi memoria, mi entendimiento y toda mi voluntad;
 todo mi haber y mi poseer.
 Vos me lo disteis y a Vos, Señor, lo torno;
 todo es vuestro;
 disponded de ello conforme a vuestra Divina Voluntad.
 Dadme vuestro Amor y Gracia, que eso me basta.

Himne al Nom de Jesús

en llatí

Jesu, dulcis memòria,
dans vera cordis Gaudia:
sed súper mel et omnia
ejus dulcis praesentia.

Nil suavius canitur,
nil jucundius auditur,
nil dulcius cogitatur,
Jesús quam Dei Filius.

Jesu, spes paenitentibus
quam pius és petentibus!
Quam bonus te quaerentibus!
Set quid invenientibus?

Nec lingua valet dicere,
nec littera exprimere:
Expertus potest credere,
quid sit Jesum diligere.

Sis, Jesu, gaudium nostrum,
qui és futurum Praemium:
sit nostra in te glòria,
per cuncta semper saecula.
Amen.

en català

Jesús, de dolça memòria,
dones al cor el goig veritable:
més que mel i més que tot
n'és dolça la teva presència

Res no es canta de més suau,
res més dolç per escoltar,
res més dolç per pensar
que Jesús el Fill de Déu.

Jesús, esperança dels penedits,
pietós pels qui et desigen,
com n'ets de bo pels qui et cerquen!
Què seràs, doncs, pels qui et troben?

Ni la llengua és capaç d'explicar-ho,
ni la lletra d'expressar-ho;
només qui en té experiència pot creure
què cosa sigui estimar Jesús.

Siguis, Jesús, el nostre goig,
tu que seràs després nostre premi:
Sigui en tu la nostra glòria
pels segles i segles.
Amén.

*Escoltem ara un cant al Crist.
És de Pau VI, a Manila 29-XI-1970.*

Jo, Pau, el successor de Sant Pere, mai hagués arribat des de Roma fins aquest país tan llunyà, si no estigués fermament convençut de dues coses: la primera, de Crist, la segona, de la vostra salvació.

De Crist! Sí, **sento la necessitat d'anunciar-lo, no puc callar**: "Ai de mi si no anunciés l'evangeli". Jo he estat enviat per ell, pel mateix Crist per això. Jo sóc apòstol, sóc un testimoni.

He de confessar el seu nom: **Jesús és el Crist, el Fill del Déu vivent** i Ell és el revelador del Déu invisible, el primogènit de tota la creació, és el fonament de totes les coses, i és Ell el Mestre de la humanitat, el Redemptor. Ell va néixer, va morir, va ressuscitar per nosaltres, i Ell és el centre de la història i del món.

Ell és Aquell que ens coneix i ens estima, i Ell és el company i l'amic de la nostra vida. Ell és l'home del dolor i l'esperança, és el que ha de venir, i que ha de ser algun dia el nostre jutge i, esperem, la plenitud eterna de la nostra existència, la nostra felicitat.

Jo mai acabaria de parlar d'Ell: Ell és la llum, és la veritat, **Ell és "el camí, la veritat i la vida"**. Ell és el pa i la font d'aigua viva per a la nostra fam i la nostra set. Ell és el pastor, el nostre guia, el nostre exemple, el nostre consol, el nostre germà. Igual que nosaltres, i la majoria de nosaltres, ell era petit, treballador, pobre, humiliat i pacient desafortunat. Per a nosaltres, ell ha parlat, va fer miracles, va fundar un nou regne, on els pobres són benaurats, on la pau és el principi de la convivència, on els purs de cor i els que ploren són exalçats i consolats, on els pecadors poden ser perdonats, on tots som germans.

Jesucrist: vosaltres n'heu sentit parlar, i la veritat és que vosaltres, molts de vosaltres sou ja seus, sou cristians. Doncs bé, a vosaltres jo us repeteixo el seu nom, a tots us l'anuncio: **Jesucrist és el principi i la fi**, l'Alfa i l'Omega, Ell és el **Rei del nou món, ell és el secret de la història, és la clau del nostre destí**, i Ell és el mediador, el pont entre el cel i la terra, i Ell és, en essència, el Fill de l'home, perquè **Ell és el Fill de Déu, etern, infinit, el Fill de Maria**, beneïda entre totes les dones, mare seva en la carn, i mare nostra.

Jesucrist! Recordeu-ho, aquest és el nostre anunci constant, és el nom que fem ressonar per tota la terra i per tots els segles. Recordeu-ho i mediteu-ho: **el Papa ha vingut aquí entre vosaltres, i ha cridat: Jesucrist!**